

Podstawy metodologii badań lingwistycznych dla logopedów

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	(ogólnoakademicki/praktyczny)
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.
Koordinator przedmiotu	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.; dr Kamila Potocka-Pirosz o.jauer-niworo@uw.edu.pl ; k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr hab. Marzena Stępień prof. ucz marzena.stepien@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr hab. Marzena Stępień prof. ucz marzena.stepien@uw.edu.pl

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok II stopnia, semestr I	Liczba punktów ECTS	1.00
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ			

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
wykład (W)	15	0,5
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	10	0,5

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Celem zajęć jest wprowadzenie studentów logopedii w metodologię badań lingwistycznych. Wiedza i umiejętności zdobyte podczas tych zajęć mają pomóc studentom w wyborze metodologii badań własnych, a także w merytorycznym i edytorskim przygotowaniu pracy magisterskiej.
C2	Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i zagadnieniami metodologii badań (nauka, metodologia, klasyfikacja nauk, ogólne założenia, aparat pojęciowy i metody postępowania badawczego).
C3	Zapoznanie z metodami gromadzenia materiału językowego do badań własnych, zarówno na podstawie własnych badań, jak i z wykorzystaniem istniejących już baz danych, ekscerpcja materiału oraz jego porządkowanie i analiza.
C4	Uzupełnienie umiejętności (I stopnia studiów) związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej o sposoby sporządzania bibliografii i przypisów, oparte na dwóch głównych systemach: tzw. oksfordzkim i harwardzkim, wykorzystanie internetowych baz danych w sporządzaniu stanu badań, uzupełnienie wiedzy na temat zasad edytowania pracy dyplomowej.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Student rozpoznaje i opisuje lingwistyczne paradygmaty badawcze, zna procedurę postępowania badawczego oraz podstawowe błędy logiczne. Zna terminologię lingwistyczną stosowaną w logopedii.
W2	
W3	

W4	
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	Student wyszukuje przydatne informacje w tekstach źródłowych, analizuje i interpretuje przedstawione w nich fakty.
U2	Potrafi dokonać wyboru metody badawczej, a następnie zastosować ją w praktyce. Potrafi unikać błędów logicznych w wyjaśnianiu i uzasadnianiu hipotez badawczych.
U3	
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	Docenia wartość wiedzy, wypracowanej w różnych współpracujących ze sobą dziedzinach naukowych, stosowanej w logopedii
K2	
K3	

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
wykład	Metodologia badań lingwistycznych – zagadnienia teoretyczne	W1, U1, U2, K1
	Gromadzenie materiału badawczego	W1, U1, U2, K1
	Przygotowywanie pracy dyplomowej	W1, U1, U2, K1

6. LITERATURA

Obowiązkowa

Ajdukiewicz K., 1985 (i wyd. nast.), Metodologiczne typy nauk, Wartość nauki, [w:] idem, Język i poznanie, tom 1, Warszawa, 287-313, 314-331.

Bartmiński J., 2004, Streszczenie w aspekcie typologii tekstów, [w:] idem, S. Niebrzegowska-Bartmińska, Tekstologia, cz. II, Lublin, 224-233

Bogusławski A., 1976, O zasadach rejestracji jednostek języka, „Poradnik Językowy” 8, 356-364.

Bogusławski A., 1993, O proporcjonalności w języku i jej warunkach, [w:] Sambor J., Linde-Usiekiewicz J., Huszcza R. (red.), 1993, Językoznawstwo synchroniczne i diachroniczne. Tom poświęcony pamięci Adama Weinsberga, Warszawa, 59-75.

Chalmers A., 1993, Czym jest to, co zwiemy nauką?, Wrocław.

Dubisz S., 2013, Teoria lingwistyczna w językoznawstwie stosowanym – na przykładzie glottodydaktyki polonistycznej, „Poradnik Językowy” 1, 15-23.

Grochowski M., 1993, Obiekty, cele i metody definiowania a rodzaje definicji [w:] J. Bartmiński, R. Tokarski (red.), O definicjach i definiowaniu, Lublin, 35-45.

Grzegorzczkowska R., 1990 (i wyd. późniejsze), Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, Warszawa, 38-85.

Hammerl R., Sambor J., 1990, Statystyka dla językoznawców, Warszawa.

Levinson S.C., 2010, Pragmatyka, przeł. T. Ciecierski, K. Stachowicz, Warszawa.

Lubaś W., 1979, Socjolingwistyka jako metoda badawcza, „Socjolingwistyka” 2, 11-27.

Lyons J., 1975, Wstęp do językoznawstwa, przeł. K. Bogacki, Warszawa, 9-64.

Popper K., 1977 (i wyd. nast.), Wstęp do logiki nauki, [w:] idem, Logika odkrycia naukowego, Warszawa, 21-50.

Wierzbicka A., 1999, Akty i gatunki mowy w różnych językach i kulturach, (w:) eadem, Język – umysł – kultura, Warszawa, 228-230 i/lub

Wierzbicka A., 1999, Różne kultury, różne języki, różne akty mowy, (w:) eadem, Język – umysł – kultura, Warszawa, 193-227.

Stalmaszczyk P. (red.), 2006, Metodologie językoznawstwa. Podstawy teoretyczne, Łódź.

Stalmaszczyk P. (red.), 2011, Metodologie językoznawstwa. Od genu języka do dyskursu, Łódź.

Wolański A., 2008, Edycja tekstów. Praktyczny poradnik, Warszawa.

Uzupełniająca

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
<i>Np. A. W1, A. U1, K1</i>	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
W1, U1, U2, K1	Obecność na zajęciach	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna 1 nieobecność. W wyjątkowych wypadkach, jeśli liczba nieobecności nie jest większa niż 30 proc., student może zaliczyć przedmiot, jeśli z odpowiedzi w zaliczeniu pisemnym uzyska co najmniej 70 proc. punktów +1.
W1, U1, U2, K1	Tzw. wejściówki – krótkie, składające się z odpowiedzi na 1 lub 2 pytania prace pisemne, zajmujące ok. 10 minut zajęć. 1-3 wejściówek w semestrze, zależnie od prezentowanego przez studentów poziomu bieżącego przygotowania do zajęć	Bieżące przygotowanie do zajęć oraz aktywny udział w zajęciach: obowiązkiem studenta jest przeczytać przed zajęciami teksty, wskazane tydzień lub dwa tygodnie wcześniej przez prowadzącego oraz aktywnie uczestniczyć w zajęciach. W celu zwiększenia motywacji do pracy możliwe 1-3 wejściówek w ciągu semestru. Wejściówki znajomość i zrozumienie przeczytanych tekstów oraz tematyki poprzednich zajęć i oceniane są na „zaliczone/niezaliczone”.
W1, U1, U2, K1	Zaliczenie pisemne – pytania zamknięte i otwarte.	Odpowiedź na wszystkie pytania, próg zaliczenia – 60 proc. możliwych do uzyskania punktów. W wyjątkowych wypadkach, jeśli liczba nieobecności nie jest większa niż 30 proc., student może zaliczyć przedmiot, jeśli z odpowiedzi w zaliczeniu pisemnym uzyska co najmniej 70 proc. punktów +1p.
W1, U1, U2, K1	Obecność na zajęciach	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna 1 nieobecność. W wyjątkowych wypadkach, jeśli liczba nieobecności nie jest większa niż 30 proc., student

**Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)**

		może zaliczyć przedmiot, jeśli z odpowiedzi w zaliczeniu pisemnym uzyska co najmniej 70 proc. punktów +1.
--	--	---

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich